

Polska

Handel z Polską

2015-07-13 16:14:24

Wartość obrotów handlowych między Polską a Norwegią w okresie styczeń-październik 2014 r. spadła w skali roku o 18,1 proc., osiągając poziom 4,177 mld euro.

Polski eksport do Norwegii spadł w analizowanym okresie o 8,7 proc., do 2,427 mld euro, podczas gdy import zmalał o 28,3 proc., do 1,750 mld euro. W efekcie, bilans w handlu między Polską a Norwegią wyniósł 0,677 mld euro.

Do Polski Norwegia eksportuje przede wszystkim środki transportu z branży stoczniowej, oleje z ropy i minerałów bitumicznych, oraz ryby.

Według informacji Wydziału Promocji Handlu i Inwestycji ambasady RP w Oslo współpraca gospodarcza pomiędzy Polską a Norwegią, wyrażona wartością wymiany towarowej, z roku na rok ulega poprawie.

Od 2004 r., kiedy Polska weszła do UE, polsko-norweskie obroty handlowe wzrosły blisko trzykrotnie, z 2,1 mld euro do nieco ponad 6 mld euro w roku 2013. W tym samym czasie polski eksport do Norwegii zwiększył się z 1,1 mld euro do 3,1 mld euro, a import z 1 mld euro do 2,9 mld euro.

Norwegia jako docelowy rynek dla polskich produktów w 2013 r. zajęła 15. miejsce pod względem eksportu z Polski (w 2012 r. było to miejsce 17.) oraz 14. pod względem importu do Polski (w 2012 - 18 miejsce).

Od momentu wejścia Polski do UE, tj. od 1 maja 2004 r. współpraca gospodarcza realizowana jest na podstawie Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) wraz z poprawkami wynikającymi z rozszerzenia EOG o 10 krajów nowo przystępujących (Protokół do EOG w sprawie rozszerzenia wszedł w życie 6 grudnia 2005 r.) oraz umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą (EWG) a Królestwem Norwegii o wolnym handlu, podpisanej 14 maja 1973 r.

Od 1 stycznia 2007 r. obowiązuje prowizorycznie Protokół do EOG w sprawie rozszerzenia EOG o Republikę Bułgarii i Rumunię.

Nie straciły ważności bilateralne umowy między Polską a Norwegią, których nie obejmuje kompetencja Wspólnoty, w tym:

- Konwencja między RP a Królestwem Norwegii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana we wrześniu 2009 r. Nowa umowa została ratyfikowana i weszła w życie w maju 2010 r. z zastosowaniem do dochodów osiągniętych od 1 stycznia 2011 r.
- Umowa o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, z maja 1990 r.

W związku ze zmianą reżimu handlowego w handlu z Norwegią, wynikającą z akcesji Polski do UE:

- w odniesieniu do handlu artykułami przemysłowymi z Norwegią, to jego zasady zostały w ramach Umowy o wolnym handlu Polska-EFTA wynegocjowane na wzór umów o wolnym handlu jakie Unia Europejska zawarła z państwami EFTA (w przypadku Norwegii na wzór Umowy o EOG) tzn. bezcłowy dostęp do wzajemnych rynków. Dzięki temu Polska stając się członkiem Unii Europejskiej zachowała taki sam reżim handlowy z Norwegią, jaki obowiązywał przed akcesją, czyli pełną liberalizację wzajemnego handlu artykułami przemysłowymi. W tym zakresie nie wystąpił problem przenoszenia koncesji
- w odniesieniu do handlu artykułami rolnymi strona polska w ramach negocjacji w sprawie rozszerzenia Europejskiego Obszaru Gospodarczego przyjęła warunki handlu artykułami rolnymi przetworzonymi określone w Protokole 2 i Protokole 3 Umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Są one zbliżone do warunków określonych Protokołem A do Umowy o wolnym handlu Polska-EFTA. W odniesieniu do handlu artykułami rolnymi nieprzetworzonymi to w ramach Umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym został utworzony dodatkowy kontyngent dla UE obejmujący częściowo koncesje jakie strona polska otrzymała jednostronnie od Norwegii
- w odniesieniu do handlu artykułami rybnymi wzajemny handel UE - Norwegia został rozszerzony o kontyngent wynegocjowany w ramach rozszerzenia EOG. Dodatkowy kontyngent przyznany jest jednak wszystkim członkom UE

Handel między Polską a Norwegią w nowym reżimie handlowym nadal rozwija się w szybkim tempie, a nasza akcesja do UE nie utrudnia wzajemnych warunków handlu. Polska konsekwentnie w dalszym ciągu będzie podejmować, na różnych szczeblach UE, działania na rzecz liberalizacji warunków importu ryb na obszar UE i zapewnienia dostępu do tradycyjnych źródeł jego zaopatrzenia dla Polski.

Jednym z elementów Układu o utworzeniu Europejskiego Obszaru Gospodarczego jest przyznanie Polsce, podobnie jak i innym nowym krajom UE, środków finansowych w ramach tzw. Mechanizmu Finansowego EOG oraz tzw. Norweskiego Mechanizmu Finansowego. Darczyńcami są trzy państwa EFTA (Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu) – Norwegia, Islandia i Lichtenstein, które razem z UE współtworzą Europejski Obszar Gospodarczy. W zamian za korzystanie ze swobód jednolitego rynku, kraje te zobowiązały się udzielić pomocy finansowej najuboższym państwom członkowskim UE.

Analizując wymianę handlową, warto zauważyć także sektory o znacznie mniejszych obrotach i znaczeniu dla gospodarek obu państw. Przykładem takich nisz jest np. eksport usług de facto, wykonywanych w Polsce zarówno dla firm norweskich, jak i osób prywatnych.

WPHI Oslo pośredniczy w nawiązaniu kontaktów, które prowadzą do kupna w Polsce usług IT, inżynierskich, medycznych, szwalniczych, pralniczych. Wbrew kryzysowi, a paradoksalnie nawet dzięki kryzysowi istnieje szansa na zwiększenie zainteresowania Norwegów outsourcingiem bądź zakupem usług w Polsce w zasadzie we wszystkich sekcjach.

Wyraźny spadek zamówień dotknął jedynie przemysł stricte morski. Szczególnie ciekawym rynkiem dla polskich firm pozostaje rynek budowlany, gdzie rodzi się szansa na przejęcie części rynku po serii bankructw średnich i małych podwykonawców.

Nawiązując kontakty w czasie kryzysu polskie firmy mogą dodatkowo skorzystać na nadchodzącym wroście. Dotyczy to zarówno firm wykonawczych, jak i producentów sekcji i konstrukcji ze stali, a także producentów podłóg drewnianych, okien i innych materiałów budowlanych.

Obok branży budowlanej perspektywy wzrostu powinny mieć również firmy z sektorów VVS, elektrycznego, elektromechanicznego. W ramach branży High Tech szczególnie interesujące wydaje się podjęcie współpracy z przemysłem offshore.

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego